

Devletin Kimliğı Mi? Yoksa Kimliksiz Bir Devlet Mi?!

Peygamberimizin bi'setinin on üçüncü yılında, Yesrib'den Mekke'ye gelen Evs ve Hazrec temsilcileri, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e yönetim, savaş ve itaat için biat ettiler. Buna göre Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem, yönetimi teslim almak için onlara hicret etti. Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Medine'ye ulaşması ve yönetim ve otoritenin işlerini üstlenmesiyle, İslam akidesi temelinde ilk İslam Devleti kuruldu ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem tebaasının işlerini, daha önce çok az bir kısmı nazil olmasının ardından devletin kurulmasıyla birlikte nazil olmaya başlayan Allah'ın şeriatı ile gözetmeye başladı. Böylece dünya, yeni bir hadarat kimliğine sahip yeni bir devletle ve yeni bir yaşam tarzına sahip bir toplumla tanışmaya başladı. Hilafet Devleti döneminde doğuda Hindistan ve Çin sınırlarına, batıda Atlas Okyanusu kıyılarına, Endülüs tarafında ise Fransa sınırlarına kadar ulaşan bu devletin genişlemesi arttıkça, dünyanın bakışları daha güçlü bir şekilde bu devlete çevrildi. İslam hadaratının gücünden biri de, bu kadar çok sayıdaki halkları kendine çekebilmiş olmasıdır. Onlar, birçok dine, farklı kültürlere, çeşitli dillere, farklı yasalara, çok sayıda renge ve ırka sahip farklı yaşam tarzları olan halklardı. Dolayısıyla bu insanlar, neredeyse sayısız "kimlikler" arasında dağılmışlardı. Buna rağmen insan fıtratına uygun, akla kanaat veren İslam, onların hepsini tek bir potada eritmeyi başarmıştır. Nitekim onlar, İslam'a iman edip onu benimsedikten sonra, daha önceki dinlerini, kültürlerini, kanunlarını ve yaşam tarzlarını terk ettiler, hatta onlardan çoğu kendi ana dillerini bile terk ettiler ve İslam hadaratı onların eski medeniyetlerinin sayfalarını kapattı; böylece tek bir ümmet oldular, tek bir hadaratta somutlaştılar, tek bir yaşam tarzında birleştiler, tek yasama sistemi olarak İslam şeriatını benimsediler ve onların çeşitli etnik kökenleri, farklı tarihsel geçmişleri ve farklı coğrafi ve iklimsel çevreleri hiçbir engel teşkil etmedi. Dolayısıyla İslam ümmetinin olduğu tek bir ümmet haline gelmelerinin ardından tüm bu insanların kimliğı sadece İslam oldu.

Onlara dünya hayatı, dünya hayatının öncesi ve sonrası, öncesinin ve sonrasının ilişkileri hakkında külli bir fikir veren, bu hayattaki varlıklarının anlamını veren, yaşamın anlamını ve amacını tasvir eden, mutluluk mefhumunu tanıtan, hayır ve şer mefhumlarını ve fiillerde güzel ve çirkin ölçülerini veren, yasa koyucuların yasalarına ihtiyaç duymamaları için bir yasa belirleyen, onların aralarını milliyetçilik, ırkçılık, dil, vatan, kabilecilik ve diğer asabiyet bağların yerine İslam kardeşliğı bağıyla birleştiren İslam olup böylece Allah'ın nimeti sayesinde kardeşler olmuşlardır. Tüm bunlardan sonra İslam, kendi kimliğinden başka bir kimliğe yer bırakmamış, böylece Kureyşli, Evsli, Hazrecli, siyah, beyaz, Arap ve Acem olsun; onlardan herhangi birine kimliğı hakkında sorulduğunda, "Ben Müslümanım" demişlerdir.

Batı medeniyetinin pislığı zihinlerine nüfuz edene kadar Müslümanların yüzlerce yıl boyunca taşıdıkları ve bildikleri işte bu kimliktir. Müslümanların bir kısmı Turan milliyetçiliğinin kirine bulanırken diğerleri de Arap milliyetçiliğinin kirine bulanmıştır; nitekim bunların birçoğu da yirminci yüzyılın başlarında "Türk

ulusal kimliğini” yücelten bir gruba ve “Arap ulusal kimliğini” yücelten başka bir guruba bölünmüştür. İslam Devleti'nin çöküşünden ve Müslüman ülkelerin çoğunun sömürgeci kafirin işgali altına girmesinden sonra, sömürgeci “böl ve yönet” kaidesine göre İslam beldelerini, özellikle de Arap ülkelerini küçük devletçiklere bölmeye yönelmiştir. Bu yapay devletçikleri sahada pekiştirmek ve zihinlerde ve nefislerde meşruiyetlerini güçlendirmek amacıyla, her biri için yeni “kimlikler” oluşturularak, tek ‘kimliğe’ sahip olan bir ümmeti çeşitli “kimliklere” bölmeye kastedilmiştir. “Türk ve Arap kimliklerini” basitleştirdikten sonra, “Kürt kimliği” ve “Fars kimliğini” ortaya attılar, ardından Mısırlılar için “Firavun kimliği”, Suriyeliler için “Arami kimliği”, Iraklılar için “Babil kimliği”, Lübnanlılar için “Fenike kimliği”, Kürtler için “Kürt kimliği”, Tunuslular için “Kartaca Fenike kimliğini” ortaya çıkardılar, ardından da Berberiler arasında “Amazigh kimliği” dedikleri şeyi kışkırttılar. Nitekim sömürgeci kâfir, bu devletçiklerin bayraklarını ve bayraklarında bulunan sloganları ve sembolleri, her biri için “görsel kimlikler” haline getirdi, dahası bir de bunlara “işitsel kimlikler” olan milli marşları ve “tarihsel kimlikleri” ekledi; böylece her bir devlet için, İslam'ın “tarihsel kimliğinden” ayıran kendine özgü bir tarih oluşturdu ve her birini, İslam tarihinden önce ülkelerinden geçip yok olmuş medeniyetlere attetti. Böylece “tek kimliğe” sahip olan bir ümmeti, “farklı kimliklere” sahip milletler haline getirdi ve devletler olarak adlandıran bu hapishanelerin tutsakları, eskiden kendilerini “İslam kimlikleri olan” Müslümanlar olarak tanımlarken ve İslam hadaratının olduğu tek bir hadarata ait olduklarını söylerlerken artık her biri kendilerini Suriyeli, Iraklı, Lübnanlı, Mısırlı, Filistinli veya Ürdünlü olarak tanımlamaya başladılar.

On dört yıl önce Şam'da devrim başladığında, camilerden çıkan devrimciler, gerçek “kimliklerini” ifade eden İslami sloganlar attılar ve Suriye'nin tüm halkı ve onları destekleyenler bu sloganlara katıldı ve bu uğurda canlarını, kanlarını ve mallarını feda ettiler ki bu sloganlar şunlardır: “O (Devrim) Allah İçindir, O Allah İçindir”, “La Şarkıyye La Garbiye, İlla İslamiyye, İslamiyye”, “Ebedi Liderimiz Efendimiz Muhammed'dir” ve “Halk, Allah'ın Şeriatıyla Hükmedilmesini İstiyor.” Kısa sürede ulusal ve laik başlıkları taşıyan gruplar, birbiri ardına “İslami kimliğini” ilan eden devrimci gruplara katıldılar ve hedeflerinin, Esad'ın Baas rejiminin enkazı üzerine İslam Nizamını kurmak olduğunu ilan ederek, dünyanın dört bir yanındaki birçok Müslüman gibi müminlerin merkezi Şam'da İslam Devleti'nin kurulmasının yakın olduğuna sevinen İslam beldelerinin dört bir yanından gelen mücahitleri kucakladılar. Tiranın düşüşünden sonra Şam'da otoriteyi ele geçiren grup, ilk ortaya çıktığı yıllardan itibaren en çok İslami siyasi projeyi savunan gruplardan biriydi; hatta İslamcı projeden saptıkları, bölgesel rejimlere bağlı oldukları veya büyük devletlerle iş birliği yaptıkları gerekçesiyle bazı devrimci grupları saldırmıştı. Ancak şok edici olan, yönetimi teslim alınca ipliğini iyice büktükten sonra onu söken kadın gibi vaatlerinden ve sloganlarından dönmesi, laik rejimi pekiştirerek ümmete düşman olan en azılı devletlere ve rejimlere dostluk beslemesi ve bunun da bu devletlerin Gazze'deki Müslümanlara karşı en korkunç katliamları işlediği bir dönemde olmasıydı. Daha birkaç gün önce, yeni Suriye'nin “görsel kimliği” diye adlandırdığı sahte kimliğini ilan ederek bizi şaşırttı. Peki bu ilanın anlamı nedir?

Şayet bu yeni sloganın ilan edilmesinde “kimlik” terimi kullanılmasaydı, daha hafif ve daha az ağırlıkta olurdu. “Kimlik” teriminin benimsenmesi boşuna gelmemiştir, bilakis son derece tehlikeli çağrışımlar taşıyarak gelmiştir. Zira Suriye halkının ve dünyadaki diğer tüm Müslümanların tek gerçek “kimliğinin” ilan edilmesinin yolunu kesmek için gelmiştir; ayrıca bu, Suriye halkının ve dünyadaki Müslümanların çoğunluğunun “kimlik” teriminin anlamını idrak edememesine dayalı olarak geçirilmiştir.

“Kimlik” çağdaş bir terim olup, “bir kişiyi veya grubu tanımlayan ve onların benzersizliğini ve benlik duygusunu şekillendiren ayırt edici özellikler, nitelikler, inançlar ve değerler” olarak tanımlanmaktadır. Şerif Cürcani, Et-Ta’rifat adlı eserinde kimliği, “Çekirdeğin ağacı içerdiği gibi gerçekleri içeren mutlak hakikat” olarak tanımlamıştır. Buna göre “devletin kimliği” şunlardan oluşmaktadır: Temeli üzerine kurulan akide, hayata bakış açısı, ait olduğu medeniyet, temsil ettiği millet, insanlar arasındaki ilişkileri düzenleyen yasama sistemi ve insanlığa taşımış olduğu risalet. O halde bu “kimlik”, kuşlardan birinin resmiyle ifade edilemez. Daha da kötüsü, bu resimde yer alan sembollerin, zihinleri “İslami kimlikten” uzaklaştıracak şekilde anlatılmasıdır. Üç yıldız ise, 1932 yılında Fransız işgalinin yüksek komiseri Henri Bonnaud tarafından onaylanan Suriye ulusal bayrağının yıldızlarıdır. Logonun geri kalan sembolleri ise ülkenin coğrafi bölgelerini ve idari bölümlerini, yani illerini simgelemektedir! Bir ülkenin idari bölünmesinin onun “kimliğinin” bir parçası olarak kabul edilmesi, çok saçma bir şeydir! Bu logoyu tanımlamada en tehlikeli olan şey ise, ülkenin yöneticisinin bu sahte “kimliği” ilan ettiği törende yaptığı konuşmada dile getirdiği ifadelerdir.

Suriye'nin yeni yöneticisinin konuşmasında geçen en önemli ve en tehlikeli nokta, Suriye halkının kimliğini, İslam'dan binlerce yıl önceki medeniyetlerine dayandırmasıdır! Buna göre onların medeniyeti İslam medeniyeti değildir ve “kimlikleri” de İslam'dan kaynaklanmamakta, aksine onların ‘kimlikleri’, binlerce yıldır Şam topraklarında birbirini izleyen çeşitli medeniyetlerin ürünüdür ve bu medeniyetlerin dini, akidevi, kültürel ve hukuki “kimlikleri” dikkate alınmamıştır... Ona göre kimlik, “tarihsel coğrafi kimlik” olup İslam'ın payı, kültürü ve şeriatı ise bu kimliğin halkalarından ve bazı bileşenlerinden biri olup ne daha fazlası ne daha azıdır; bu anlamı teyit eden şey ise, İslam'ın “kimliği, kültürü, hadaratı ve şahsiyeti” olması yerine “tarih boyunca Suriye”, “onun kültürel çeşitliliği” ve “Suriye'nin kişiliği” hakkında özenle seçilen ifadelerdir. Sonra “Suriye halkı” ve “yeni kimlik” gibi ifadelerin tekrar edilmesi, Suriye halkının diğer insanların dışında “özel kimliği” olduğunu teyit etmektedir; oysa Allahu Teala ve Nebi'si Sallallahu Aleyhi ve Sellem, tüm Müslümanların insanların dışında bir ümmet olduğuna hükmetmiştir. Çünkü onların “kimlikleri” tek olup o da “İslam kimliğidir” ve “şahsiyetleri” de tek olup o da “İslami şahsiyettir”; eğer bölgelerden birinde onlar için bir devlet kurulursa, diğer tüm bölgeleri bu devlete ilhak etmek için çalışmak gerekir ki böylece tüm Müslümanlar, tek bir devletin ve tek bir bayrağın altında tek bir ümmet olsunlar.

Suriye'nin yöneticisinin konuşmasında geçen en tehlikeli terimlerden biri de “Suriye insanı” ifadesidir! Zira bu, birçok laik ve Batılı aydınların ve siyasetçilerin

bile kabul etmediği en tehlikeli ifadelerden biridir. Ayrıca bu tür ifadeler, insanları ırkçı aidiyetlerine göre sınıflandıran ırkçı ve milliyetçi kişiler tarafından benimsenmektedir. Dahası bu, “üstün Aryan insandan” bahseden Nazilerin ve Tanrı'nın seçilmiş halkı İbranilerden bahseden Siyonistlerin bir ifadesidir! Peki Allah Subhanehu bir insanı Suriyeli, diğerini Lübnanlı, diğerini Filistinli, diğerini Ürdünlü ve bir diğerini de Iraklı olarak mı yaratmıştır?! Suriye'nin yöneticisi, Allahu Teala'nın şu kavlinin neresinde: **“Müminler ancak kardeşirler.”** [Hucurat 10] Ve Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlinin neresinde: **“يا أَيُّهَا النَّاسُ، أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى أَعْجَمِيٍّ، وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ، وَلَا أَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ، وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَى** **“Ey insanlar! Şüphesiz ki sizin Rabbiniz birdir. Şüphesiz ki sizin babanız da birdir. Şunu bilin ki Arap olan birisinin Arap olmayana, Arap olmayan birisinin Arap olana, siyahın kırmızıya, kırmızının siyaha hiçbir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvadır...”**

Gerçek şu ki Suriye'nin yöneticisi, “devletin kimliğinin” özelliklerini yırtıcı bir kuştan aldığını söylerken, açıkça devletin “kimliksiz” olmasını istediğini ifade etmiş demektir. Hiçbir ülke, “kimliğini” veya “halkının kimliğini” güç, kararlılık, hız, ustalık, keskin görüş, zeki avcılık, performansında yenilikçilik, ustaca manevra, uzayda yüzme, yüksekte uçma, avcılıkta ustalık, saldırıda profesyonellik, aileyi koruma ve saf maden gibi tanımlarla tanımlamamıştır! Bilakis açıkçası; eğer Antere bin Şeddad, Hatim et-Tai ve Seyf bin Zîyezen gibi cahiliye Araplarından bu vasıfları okumuş olsaydı, bunların peygamberlerin sonuncusu Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e vahiy inmeden önce cahiliye Araplar arasında yaşayan tüm asil ve yiğit Arapların özelliklerini en doğru şekilde ifade ettiklerini görürdü. Eğer bu “kimlik” ise, o halde Allahu Teala Peygamberi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i ne için gönderdi? Peki ne için Sallallahu Aleyhi ve Sellem daha yüce ve daha izzetli “kimlik” sahibi bir devlet kurdu ve bu kimlik için, kendi kimliklerinin boş unsurlarını içlerinde barındıran Araplarla savaştı, sonra da Allah'ın yeryüzünde tek “kimliği” olan “İslami kimliği” yüceltmek için çeşitli “kimliklere” sahip devletlerle savaştı?! Yoksa Allahu Teala'nın şu kavlini unuttunuz mu: **“صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ** **Allah'ın (verdiği) rengiyle boyandık. Allah'tan daha güzel rengi kim verebilir? Biz ancak O'na kulluk ederiz (deyin).”** [Bakara 138] Şüphesiz biz Allah'tan geldik ve şüphesiz dönüşümüz O'nadır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Ahmed El-Kasas